

Raamattu ja lenkkimakkara

Mitä pakata matkalle mukaan? Tämä pohdinta on varmasti monelle tuttua ennen lomamatkaa. Minulla on tapana kerätä iso läjä vaatteita, kenkiä ja muuta tavaraa olohuoneen sohvalle ennen pakkaamista. Sitten alkaa karsiminen. Kyselen itseltäni, mitä todella tarvitsen matkan aikana. Valikointiin vaikuttaa myös se, minkä kokoinen matkalaukku on käytössä. Usein pakkaaminen onnistuu täydellisesti. Perillä huomaan, että kaikki tarvittava on mukana eikä mitään ylimääräistä kannettavaa tullut laukkuihin lisäpainoksi. Aina en onnistu ja sitten tuskailen ylimääräisten tai puuttuvien tavaroiden vuoksi. Kerran etsimme puolen yön paikkeilla matkakohteessa epätoivoisesti avoinna olevaa apteekkia. Seuraavana aamuna huomasimme, että aivan majapaikkamme lähellä oli apteekki, mutta eri suunnassa kuin mistä illalla olimme etsineet.

Muistan erään äidin kertomuksen, kun hän seurasi nuoren poikansa matkalle lähtöä. Äiti olisi mielellään poikansa puolesta pakannut tavarat mukaan otettavaan reppuun. Mutta poika oli ollut ehdoton, että hän itse valikoi reppuun menevät tavarat. Äiti oli ollut kovasti huolissaan, osaako poika nyt varmasti ottaa kaiken tarpeellisen mukaan. Lopulta äidin uteliaisuus vei voiton, kun poika oli hetken poissa, hän kävi kurkistamassa reppuun. Hän näki päällimmäisenä Raamatun ja lenkkimakkaraa. Äidin huoli oli hävinnyt siinä hetkessä, koska poika oli pakannut ne kaikkein tärkeimmät mukaansa. Mukana oli hengen ja ruumiin ravintoa.

Meidän matkalaukkuumme sujahtaa usein mukaan Siionin virret. Niitä olemme veisanneet kaukomatkoillakin. Virsissä on Jumalan sana ja rukous tiivistä yhdessä. Joka kerta matkalle lähdetessä toivon, että kaikki sujuisi hyvin. Onneksi tämä toive on toteutunut aina.

Muutamia matkoihimme sopii Siionin virren 133 sanat:

En pelkää siis vaarojen matkaa,

hän silloinkin kantaa ja vie,

kun polku on synkeä, kaita on tie.

Voin kanssansa taivalta jatkaa.

Hän vastakin auttava lie.

Yhdellä matkalla tulimme linja-autolla alas illan pimeydessä kapeaa mutkaista vuoristotietä. Monesta matkalaisesta kuten minustakin tilanne oli pelottava. Muistan oppaan rohkaisevat sanat: ”Eihän meillä ole mitään pelättävää, koska Jumala on aina kanssamme.”

Ritva Nuorala